

pernoscere. Et cum ceteri quidē mortales altitudine ipsa rei, atq. magnitudine deteriti, eo instituto abscessissent: dignū id inceptum esse duxit philosphia, quod intrepidū ipsa, nec dubitanti aggredereetur. Earum etiam rerum disciplinam sibi tum cognatissimam, tum maxime decoram arbitrata est. Siquidem cum per rerum naturam negatum hoc esset homini, caelestem vt in locum corpore se conferret, vtque veluti è terra peregrè proficiscens, locum illum oculis perlustraret, id quod stolidi illi Aloidæ quondam facere instituerūt: eo factum est, animus vt humanus huius viæ ducem nactus intellectum, peregrinabūdus illuc importaretur. Ex quo euenit, viam cum inuenisset philosphia lassitudinis vacuam atque laboris, res vt inter se situ longissimè seiuuētas, vna intelligentia complecteretur, facile nimirū eas res noscitas, queis cum sibi naturalis intercedit necessitudo. Eadem etiam cum diuino animæ oculo diuinarum rerum naturam cōprehendisset: hominibus subinde eas interpretari cōcepit quasiq. antistitis officio perfungi. Id enim libens philosphia faciendum susceperat, vt quas res cunq. præcipue commendationis esse existimasset, eas, quoad eius fieri posset, inter homines erogaret: quibus vtique ipsis abundè atque prolixè consultum ipsa cupiebat. Quapropter istos miserari quibus iure possit, vt possit animi scriptores, res quaslibet vulgòque expōsitæ summa admiratione persecutos, qui nobis vnus loci naturam, aut vrbs cuiusdā formam sitūmq. aut magnitudinem fluminis, aut denique amoeni montis aspectum describere instituerunt, cum interim magnificè de semetipsis sentiant ob exilem quampiam naturæ perceptionem: cuiusmodi nonnulli magno illi quidem studio fecerunt, accurata vt dictione describerent, hic Ossam montem, ille Nissam: alij Coryceum specum, alij quidvis eorum quæ inter orbis particulas censentur. Id quod ideo euenit, quòd illis maiora vidisse non contigit: mundum scilicet & præcipuas eius partes. Haudquaquam enim illi cōtempere quaslibet admirarētur, si hinc contemplandis incubissent legitima contentione: omnia verò & parua & flocci facienda duxissent, duntaxat præut extat horū excellentia. Proinde dicere ipsi aggrediamur de iis omnibus vniuersim collectis, quàmque fieri potest maxime theologica commētatione edisserere, quoniam sic cuiusque horum natura, situs, motus. Tibi verò, vt pote imperatorum præstantissimo, hoc quoque decorum consentaneūque esse arbitror, cum maximam rerum cōmmentationem animo consecrari, tum verò ex philosphie studio nihil iam non grādi animo agitare: optimates etiam viros iis rebus inuitare, quibus rebus ipsi ab eadē

A ἡδ' ὄντων θεῶν, ἰσοπούδαζε γνώμῃ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν καὶ ἡδ' ἄλλων ταύτης ὀπορεύσάντων, διὰ τὸ ὕψος καὶ τὸ μέγεθος, αὐτῆ τὸ ποσόν καὶ ἴσ' ἴδωσιν, οὐδ' αὐτῶν ἡδ' καλλίστων ἀπιξίωσεν, ἀλλὰ καὶ συγχεύσεται τῶν ἐαυτῆ, καὶ μέγιστα κέρπουσαν ἐδόμεον ἐῖ τῶν ἐκείνων μέγιστον· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ οἶον τε καὶ τῶν σώματι εἰς τὸν οὐρανίον ἀφικέμεθα τύπον, καὶ τῶν γῆν ἐκλιπόντων, τὸν οὐρανίον ἐκείνον χροῶν κερτοπύδουσα, καὶ δὲ πρὸ οἱ αἰόντι ποτε ἐπένοουσι Ἀλωαῖδα, ἢ γῆν ψυχῆ διὰ φιλοσοφίας λαβούσα ἡγεμόνα τὸν νοῦν, ἐπεραγῶσθι καὶ ἐξ' ἐδημισεν, ἀκοπίασθι τινα ὁδὸν ἄστρον, καὶ τὰ πλείστον ἀλλήλων ἀφιστάτα τῆς τύποις, τῆθ' ἀναοία σιμωφρόνησι, ῥαδίως οἴμα τὰ συγχευῆ γνώσεσθαι, καὶ θεῶν ψυχῆς οἴμα π

C τὰ θεῖα καταλαβούσα, τοῖς τε αἰσθράπαις κερφρῆτεύουσα. τῆτο δὲ ἐπαύσε, καὶ δ' ὄσον οἶον τε καὶ, πᾶσιν ἐφ' ὁδῶσιν μεταδιδύμαθι βουληθεῖται ἡδ' παρ' αὐτῆς τιμίον. διὸ καὶ τῶν μὲν σπουδῆς διαγράψαντας ἡμῖν ἐνὸς τόπου φύσιν, ἢ μίας γῆμα πόλειος, ἢ ποταμοῦ μέγεθος, ἢ ὄρειος κέλλος, οἷά τις ἢ δὴ πηποιήκασι, φεράζοντες, οἱ ἄρ' τῶν Ὀσσαν οἱ

D δὲ, τῶν Νύσαν οἱ δὲ, τὸ Καρύμιον αἰτρῶν· οἱ δὲ, ὀποῦν ἐτυχε ἡδ' ὀπ' μέγισ, οἰκίσην αἰ τις τῆς μικροψυχίας, τὰ τυχεῖα ἐπιπληγυῖσθαι, καὶ μέγα φροσιώματι ἐπιθεωρία μικρὰ. τῆτο δὲ πάροισι, διὰ τὰ ἀδάτατ' ἡδ' κρείπτοτων ἐῖ λῆγω δὲ κόσμου, καὶ ἡδ' ἐν κόσμῳ μεγίστων· οὐδέ ποτε γὰρ αὐ τούτοις γνώσειος ὀπσηῖσαντες, ἐδαύμαζόν τι ἢ ἄλλων, ἀλλὰ πᾶσιν αὐτοῖς τὰ ἄλλα μικρὰ κερτεφάνετο αἰ, καὶ οὐδὲνδ' ἀξία πορῆ τῶν τούτων ἐσφρογῆν λῆγω μὲν δὴ ἡμεῖς, καὶ καδύσθι ἐρικτὸν, θεολογῶμεν πρὸς τούτων συμπτῶτων, ὡς ἐκαστον ἐξ ἡ φύσεως, καὶ δῆσεως, καὶ κινήσεως. ἀρῆπειν δὲ οἴμα γὰ καὶ σὺ ἡγεμόνων ὄντι ἀείρω, τῶν ἡδ' μεγίστων ἰσορίαν μεπῆσθαι, φιλοσοφία τε μηδὲν μικρὸν ὀπνοεῖν, ἀλλὰ τοῖς ταύτης

munificē